

Aur doar pe hârtie

ZIUA publică în exclusivitate concluziile unui specialist internațional în proiect management, Iosif David, despre compania care vrea să pună mâna pe aurul de la Roșia Montană

pagina 8

COTIDIAN NAȚIONAL FONDAT ÎN 1930
SIGURANȚA CETĂTEANULUI
MAI PRESUS DECÂT SECURITATEA STATULUI
Director: SORIN ROȘCA STĂNESCU
Mentor: CONSTANTIN BALĂCEANU-STOLNICI

2,7735 lei € 3,5285 lei

pagina 6 Opinii

Lucia HOSSU LONGIN
Deconspirare?
Nu moare nimeni de rușine...

Dorin TUDORAN
Bună ziua!

Dan CIACHIR
O repulsie materialistă

Mihai TĂNĂSESCU
Incertitudine și neîncredere

DOSARUL LUI

Președintele are datoria de a-și face public dosarul de colaborator, dacă acesta există ● Traian Băsescu este politicianul cotoat cu cea mai mare încredere în rândul românilor ● El este cel care a adunat cele mai multe voturi în mod direct ● Realitatea ultimelor săptămâni, marcate de valuri de deconspirări, a relevat multe surprize ● În plus, apar tot mai multe voci care acuză că în spatele campaniei de deconspirare a informatorilor și colaboratorilor Securității stă chiar președintele ● Publicarea pe Internet a dosarului lui Băsescu, dacă acesta există, ar pune capăt tuturor speculațiilor și ar întări credibilitatea campaniei, salutată și de

presa occidentală ● CNSAS l-a informat pe Emil Constantinescu că s-a dispus soluționarea petiției sale prin care cerea deconspirarea lui Traian Băsescu ● Fostul șef al statului a cerut, la sfârșitul anului trecut, o accelerare a procesului de deconspirare a președintelui în exercițiu ● „Singura instituție care a dat curs adreselor noastre a fost SRI. Aceasta ne-a transmis răspunsul său, doar că „nu au fost identificate documente ale Arhivei Comitetului PCR al Flotei Maritime sau ale Arhivei Comitetului Central al PCR”, i-a transmis Secașiu lui Constantinescu ● CNSAS a mai primit o solicitare, de această dată din

partea Alianței Naționale Antisărăcie 2006, care cere verificarea a 181 de persoane, în fruntea listei aflându-se tot Traian Băsescu ● Pe 22 august, Colegiul așteaptă la audieri o serie de politicieni ● Tăriceanu și Boc vor să modifice Legea Ticu, astfel încât colaborarea cu Securitatea să fie sinonimă cu poliția politică ● Ultima oră: Întrebat, la deschiderea Școlii de vară de la Constanța, dacă a auzit declarațiile lui Voiculescu care l-a acuzat că a fost colaborator al Securității, Băsescu a răspuns nervos și precipitat: „Hai, mă, lăsați-mă în pace, eu am făcut ce-a trebuit să fac!”

pagina 3

pagina 2

O sută de mii de credincioși la Nicula

pagina 2

Marina i-a arătat mușchii lui Băsescu

pagina 7

Ianukovici, în vizită la Putin

pagina 10

Pensie privată UE din 2007

pagina 11

Privatizarea caută accelerația

pagina 11

Tranzacții bursiere cu CO₂

pagina 15

Mutu: „Este una dintre ultimele noastre șanse“

Sf. Mahramă a Domnului; † Sfinții Martiri Brâncoveni: Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache

Audiența la zi: 191.808 cititori (conform Biroului Român de Audit al Tirajelor și serviciului de Internet www.traffic.ro)

Întrebarea zilei la www.ziua.ro
Va găsi Mona Muscă DA: 58,00%
să o primească? NU: 42,00%

CNSAS a abolit abținerea

Cazimir Ionescu va fi înlocuit, din funcția de purtător de cuvânt, cu Carmen Popescu

pagina 4

Frunđa, două dosare

pagina 4

Arhitectii „nem tudom“

Oricât ar părea de greu de crezut, în România există posturi de arhitect interzise românilor. Pentru cei care însă știu limba maghiară, calea realizării profesionale este larg deschisă. Pentru că numai aceștia au dreptul să se prezinte la concursul organizat în 29 august, la București, pentru ocuparea postului de arhitect-șef al Consiliului Județean Harghita. Pentru restul, ușa! Chiar dacă e vorba de un concurs organizat sub egida Agenției Naționale a Funcționarilor Publici (ANFP) din România, pentru ocuparea unui post dintr-un județ românesc, unde se aplică încă Constituția României, cunoașterea limbii române nu este

considerată o condiție. E clar însă că posibila sancțiune, în loc să îi descurajeze, îi îndeamnă la repetiție. Anul trecut, în același județ, primarul din Miercurea Ciuc, Răduț Robert Kelemen, a fost amendat cu doar 5 milioane de lei vechi pentru că a condiționat ocuparea posturilor de zugrav, mecanic-tractorist și de portar la Primărie de cunoașterea limbii maghiare. Cum de această dată nici o autoritate nu a părut deranjată de absurdul situației, Forumul Civic al Românilor din Harghita și Covasna a trimis ieri un protest Consiliului Național de Combatere a Discriminării, Ministerului Administrației și Prefectului de Harghita. (LL)

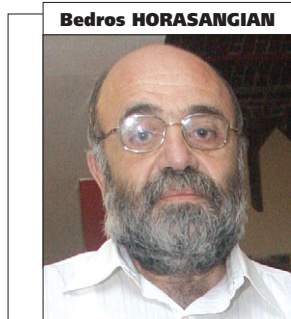
Securism cultural

pagina 5

Un sondaj BCS relevă faptul că Adrian Păunescu este perceput ca primul în topul personalităților culturale ale României, dar și în topul celor care au colaborat cu Securitatea

EDITORIAL

Bedros HORASANGIAN
eram pregătiți/„porniți“ să scriem, pe larg și „apăsător“, despre „cazul“ dnei Mona Muscă. Am renunțat. Dna Mona Muscă a ajuns o persoană foarte populară și simpatizată în România. Nu-i vorba că și televiziunile și presa de toate felurile au contribuit la popularizarea acestei doamne. Născută din zbuciumul zilelor de decembrie '89, și dintr-o formidabilă voință/energie/ambitie de a deveni ceea ce în 1989 nu era: o personalitate. Dna Mona Muscă s-a clădit pe sine și cu sprijinul, deloc de neglijat, al partidului Brătienilor, care a propulsat-o din tenebrele anonimului, sub luminile rampei succesului politic și al situații sociale. Faptul că a ajuns lider de partid, parlamentar și ministru,

„Puterea fragilității“ și Mona Muscă

faptul că a ajuns să reprezinte România la Strasbourg și femeimea română în „Plai cu boi“ - nimeni nu o obliga la astfel de ipostaze ale popularizării în masele largi a unui nume și a unei prezente fizice - spune suficient de mult despre caracterul unui om și profilul unui personaj.
La polul opus se prezintă dna Doina Cornea. Care venea în decembrie 1989 cu un extraordinar bagaj simbolic. Având prestigiul celui care îndrăznea să infruntă „mașinăria răului“, având demnitatea să nu cedeze mizeriilor de tot felul, alături de familia supusă unor incredibile presiuni. Prinsă în vâlmășagul evenimentelor, dna Cornea realizează, printre primii, manipularea ce urmează, și, în ianuarie 1990, își dă demisia din Frontul Unității Socialiste. Care deja preluase puterea în România. Acum putem analiza la rece ce am trăit atunci la cold. Unii mai fierbinte, pe stradă. Prin redacții sau prin conștiințe, alții călduți și cold de-a binelea, că-rând cașcal și rulmenți la Stanboud sau dosare la ars prin curtea unor unități militare.

Se pot adăuga evenimente specifice de către fiecare cititor.
Și?
Și ani în șir dna Doina Cornea fost obligată să infruntă - de data asta nu mai era chiar singură - opoziția fostelor „organe“ și mizeriile de tot felul ale noilor organisme. Statale sau de partid, a fost și a rămas, în termenii de care știm abia azi, un „obiectiv“. Și n-a cedat. Nici înainte de 1989, nici după. O formidabilă carte numită „Puterea fragilității“ (Editura Humanitas, 2006) unde sunt preluate diverse texte, scrisori deschise, fragmente de interviuri, dar și convingerile de Michel Combes, ne dau o amplă perspectivă despre ce înseamnă să trăiești în acord cu propria libertate lăuntrică. Acolo unde răul poate pătrunde foarte greu, dacă nu te lași înfrânt de propriile slăbiciuni și temeri. „Puterea fragilității“ înfrânge toate mizeriile legate de „vocea pităgăiată“ a doamnei Cornea, ridiculizează toate gumele proaste legate de puloverele Doina Cornea, se ridică deasupra faimoasei „căciulite“ care a înfruntat chipurile date pe cefele

nădușite ale celor care au anchetat-o și persecutat-o pe doamna Cornea. Poate că abia azi, când toată lumea românească urmărește cu sufletul la gură telenovela de slabă calitate artistică și morală a Doamnei Mona Muscă, să înțelegem mai bine aportul unei simple profesoare de franceză la demnitatea unei națiuni. Tocmai pentru că suntem a doua zi după Sf. Maria, „Cea-Născătoare-de-Dumnezeu“ („Teotokos“, cum spun grecii) să aducem cuvenită prețuire doamnei Doina Cornea. Oricât de antipatică ne-ar fi, oricât de simpatică s-ar dovedi dna Mona Muscă. Dna Muscă a ratat întâlnirea cu propria-i conștiință. Mergând mereu pe linia unei simple negocieri cu conjuncturalul - au fost și atâția alții care au refuzat ceea ce Dumnezeu a acceptat ca vinovată ușurință - s-a mințit pe dansa, ca apoi să-i mintă și pe cei din jur. Dându-ne lecții de moralitate și demnitate - cu atât mai penibile par azi secventele demisiei din Guvern, cu precare motivații de rigorism etic - dna Muscă s-a autocomplăcut în poziția liderilor de conștiință ai națiunii.

Ceea ce se dovedește o impostură. Atotprezența mediatică și virilitatea retorică nu ascundeau decât o conștiință vinovată. Faptul că nici azi nu acceptă propriu-i eșec dovedește slăbiciunea unei caracter și precaritatea unei conștiințe. Asumarea unei greșeli de tinerete și apelul la clementa contemporanilor - românii iartă repede și nu țin supărare, ceea ce este și bine de la un punct înainte - nu s-a produs. Oricâte patalamale de nevinovăție ar obține dna Muscă din partea CNSAS-ului, faptele rămân. Tocmai de aceea ne-am permis să punem alături figura emblematică, fragilă și demnă în același timp a doamnei Cornea, în opoziție cu mult-populara și iubita dna Mona Muscă, prinsă în păienjenisul unei teribile confruntări. Mai mult cu sine, decât cu lumea din jur. N-ar fi exclus s-o vedem prim-ministru sau Președintele României peste câțiva ani. Vom prefera însă căciulita și puloverele dnei Doina Cornea și nu toaletele dnei Muscă. Chiar dacă ar fi să apară în rochii din catalogul de la „Sacks“ sau „Bergdorf-Goodmann“.

ION BARBU

